

Αθήνα, 22 Σεπτεμβρίου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Συνεχίζονται ανερυθρίαστα οι διώξεις συνδικαλιστών και άλλων έμπειρων στελεχών του ΕΣΥ»

Δεν είναι, δυστυχώς, η πρώτη φορά που η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και οι διορισμένες από αυτό Διοικήσεις των νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας (ΕΣΥ) στοχοποιούν και καταδιώκουν στελέχη έμπειρα και απολύτως ικανά, απλώς και μόνο διότι έχουν νόμιμη συνδικαλιστική δράση ή διαφωνούν δημοσίως με τις πολιτικές της ιδιωτικοποίησης, πράγμα όχι απλώς θεμιτό αλλά και απαραίτητο σε κάθε δημοκρατία που σέβεται τον εαυτό της, ή τέλος επειδή δεν είναι αρεστά, κι αυτό διότι δεν αποτελούν κομματική πελατεία της Νέας Δημοκρατίας.

Έχουμε ήδη καταθέσει αναπάντητες ερωτήσεις για άλλες περιπτώσεις στο εγγύς παρελθόν, αλλά αυτή η κυβέρνηση των υποτιθέμενων αρίστων και της κατά πρόφαση αξιοκρατίας επιμένει στις αντιδημοκρατικές και αντικοινωνικές πρακτικές, με τις οποίες επιδιώκει να καθυποτάξει το ΕΣΥ και, φυσικά, όλο το δημόσιο τομέα, σε άβουλη μάζα εργαζομένων που τυφλά υπακούουν στις άνωθεν κομματικές εντολές, αφετηρία των οποίων είναι πάντα το “επιτελικό κράτος” του Μητσοτάκη.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιστρέφει στις παλαιοκομματικές τακτικές της μετεμφυλιακής ΕΡΕ και της «καχεκτικής δημοκρατίας» προκειμένου να καταρρακώσει το ΕΣΥ αλλά και ολόκληρο τον δημόσιο τομέα, αποικίζοντάς τον με σκληροπυρηνικά κομματικά στελέχη, τα οποία έχουν ως αποκλειστική αποστολή την υλοποίηση των στυγνών νεοδεξιών και τεχνολαϊκιστικών πολιτικών επιλογών για ένα ΕΣΥ ιδιωτικό και επιχειρηματικό. Ενός αδύναμου και μυωπικού ΕΣΥ που θα ασχολείται με τους ισολογισμούς και όχι με τις ανάγκες των ασθενών.

Αναφερόμαστε σε δύο πρόσφατες περιπτώσεις πολιτικής τιμωρίας και δίωξης ανθρώπων λόγω συνδικαλιστικής δράσης, οι οποίοι έχουν προσφέρει τα πλείστα στο ΕΣΥ, ανθρώπων με πολυετή εμπειρία σε θέσεις ευθύνης στο πεδίο, ανθρώπων που έχουν αποδείξει με το παράδειγμά τους ότι για αυτούς η θητεία στο δημόσιο νοσοκομείο δεν είναι μια απλή δουλειά, αλλά ύψιστο κοινωνικό καθήκον προς τον συνάνθρωπο, ένα κοινωνικό λειτούργημα.

Αφαιρέθηκαν, λοιπόν, τα καθήκοντα αναπληρωτή προϊσταμένου από τον Τάκη Παντέλη, μέλος της Γ.Σ της ΑΔΕΔΥ, της Ε.Ε της ΠΟΕΔΗΝ και του Δ.Σ του Σωματίου εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Ελευσίνας «Θριάσιο». Την ίδια στιγμή αφαιρέθηκαν τα καθήκοντα προϊσταμένων δύο εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Γ. Παπανικολάου», και συγκεκριμένα των κ.κ. Χριστίνας Άιτα και Δέσποινας Παπαδοπούλου.

Σε όλες αυτές τις επιεικώς προκλητικές περιπτώσεις δεν υπήρξε καμία πρότερη ενημέρωση και απολύτως καμία αιτιολογία όπως θα συνέβαινε σε κάθε ευνομούμενο κράτος δικαίου. Οι κατατομήσεις απλώς επιδόθηκαν στους ενδιαφερομένους, όπως θα γινόταν σε κάθε αυταρχικό και τυραννικό καθεστώς που σέβεται τον εαυτό του.

Κάθε πρωτοετής φοιτητής της Νομικής γνωρίζει ότι όλες οι ατομικές διοικητικές πράξεις πρέπει εκ του νόμου (άρθρο 17 του ΚΔΔιακ.) και εκ του Συντάγματος των Ελλήνων (άρθρο 10 παρ. 1) να διαθέτουν σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία τόσο της νομιμότητας όσο και της σκοπιμότητάς τους. Πρέπει να αναφέρεται στη συγκεκριμένη περίπτωση και όχι κατά τρόπο γενικό στις νομικές διατάξεις, βάσει των οποίων εκδίδεται η πράξη, καθώς και να επαρκεί ποιοτικά και ποσοτικά για να θεμελιώσει το περιεχόμενο της διοικητικής πράξης. Αυτή η υποχρέωση εκπορεύεται από την συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της νομιμότητας. Αν δε μια ατομική διοικητική πράξη δεν φέρει την απαιτούμενη δικαιολογία, τότε υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας που συνιστά και λόγο ακύρωσης, διότι η αιτιολογία αποτελεί έκφραση της αρχής της νομιμότητας της πράξης.

Εδώ και σχεδόν 7 χρόνια έχουμε πειστεί ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη θεωρεί το Σύνταγμα και τους νόμους “σοβιετικές στρεβλώσεις” και προσπαθεί λυσσασμένα να εμπεδώσει στην Ελλάδα τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη των gentlemen's agreements, όπου αρκεί η απλή συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων για να θεσπίσει δίκαιο και ενοχή.

Επειδή η συνδικαλιστική δράση είναι δημοκρατικό και κοινωνικό χρέος κάθε εργαζομένου/-ης και όχι μόνο ηθικό δικαίωμα της εργοδοσίας,

Επειδή οι ατομικές διοικητικές πράξεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες ειδάλλως πάσχουν ακυρωσίας,

Επειδή το ΕΣΥ δεν είναι λάφυρο ούτε της ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας ούτε της κυβέρνησης. Αντιθέτως, είναι κοινωνικό κεκτημένο του λαού και των ανθρώπων που το υπηρετούν παρά τις πολύ αντίξοες συνθήκες που έχουν εσκεμμένα δημιουργηθεί από τις 8 Ιουλίου 2019 ως σήμερα.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Προτίθεται να ανακαλέσει αμέσως αυτές τις απαράδεκτες και απαξιωτικές αποφάσεις των διορισμένων από αυτόν διοικήσεων των εν λόγω νοσοκομείων και να επαναφέρει τα προειρημένα στελέχη στα πρότερα καθήκοντά τους, όπως είναι το ορθό και δίκαιο;
2. Προτίθεται να διατάξει Ε.Δ.Ε για τις παράνομες και άκυρες πράξεις των διοικήσεων των προαναφερομένων νοσοκομείων;
3. Γιατί δεν γίνονται κρίσεις προϊσταμένων στα νοσοκομεία αλλά αντιθέτως σωρηδόν αναθέσεις καθηκόντων προϊσταμένων;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Ακρίτα Έλενα

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Γιαννούλης Χρήστος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Μαμουλάκης Χαράλαμπος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Παπαηλιού Γεώργιος

Παππάς Νικόλαος

Τσαπανίδου Πόπη

Ψυχογιός Γιώργος